

de ogsaa og hélt energisk, skónt det desværre kun blev Arbejderskerne, de som stode de ikke-repræsenterede Mænd nærmest; men de udviste ved dette Tilfælde, der saa fordelagtigt tilbød den tænkende Kvinde at arbejde for sine Interesser, ogsaa stor Iver. Lister cirkulerede i Staden og skaffede 10,000 Kvinders Underskrift, men hovedsagelig Arbejderskers. Aarsagen hertil laa i den gamle, svenske Frygt for at gøre sig latterlig. De højere Klassers Kvinder frygtede for at hele Folkerigsdagen skulde gøre Fiasko. I Stedet for at gaa med og styrke Opositionen, saa den kunde fremtræde med mere fuldstemmig og med end mere overvældende Kraft, trak man sig snerpet tilbage. Stockholm »Allmänna Kvinnaklubb« berammede imidlertid et Møde til Behandling af Spørgsmaalet. Denne Forening, hvis Formaal er at føre Kvinder af alle Stænder ind i Overvejselen af Spørgsmaal om at forbedre deres Stilling i aandelig som materiel Henseende, viser stor Levedygtighed, men har desværre ved at forbinde sig med social-demokratisk Forbund paasat sig Partifarve og har dermed begrænset sin egen Vækst, hvorom dens Statuter giver de bedste Løfter.

Mødet fyldte en mindre Theatersal fra Gulv til Loft, mest med Arbejdersker. Frøken E. Rathon, der er Leder af et yderst radikalt Blad og som ved sine mange Foredrag paa Møder og i Arbejderklubber om praktiske Spørgsmaal og i Særdeleshed Kvindesagen har vundet sig et Navn, indledede Forhandlingen om Kvindens Stemmeret og valgtes ved Mødets Slutning med næsten enstemmig Majoritet til Mødets Kandidat. Derefter berammede samme Klub et nyt Møde, hvortil man indbød Styrelsen for den paatænkte Folkerigsdag og forespurgte den, om Folkerigsdagen bevilgede Kvinder Plads blandt sine Repræsentanter. Styrelsen, der kun kunde svare for sit eget Syn paa denne Sag, udtalte sig meget velvilligt.

Omtrent samtidigt var man imidlertid begyndt paa Afholdelsen af de almindelige Valgmøder for Stockholmskredsen. Desværre udbrød derunder en hæftig Valgkamp mellem Socialdemokraterne og de liberale. I denne Strid kan det ikke nægtes, at de førstnævnte paa en aldeles hensynsløs Maade søgte at faa Stemmeferlighed, hvilket havde til Følge, at man delte sig i Partimøder. Kvindernes Repræsen-